

FALLECIMIENTO DE TIRSO PONS

Despedida en el tanatorio de Maó

▲ **Sentido homenaje.** Ex presidentes del Consell, personajes del mundo de la política, de la cultura y de entidades sociales se dieron cita en el tanatorio de Maó junto a muchos vecinos de la Isla para rendir un último y sentido homenaje a la figura de Tirso Pons. ■ Foto: JOSEP BAGUR

JORDI RIBERA

Menorca rindió ayer homenaje al que fuera presidente del Consell, senador, parlamentario y un gran referente ideológico de la izquierda isleña, Tirso Pons. A las seis de la tarde se abrieron las puertas del tanatorio municipal de Maó y decenas de personas congregadas empezaron a hacer cola para dar el pésame a la familia del político fallecido el pasado domingo.

En la sala habilitada unos so-

Emoción y buenos recuerdos en el adiós a Tirso Pons

Cientos de personas acudieron al tanatorio de Maó para rendir homenaje al expresidente del Consell

brios ornamentos florales acompañaban a los parientes más cercanos. En el patio exterior se formaron incansables corrillos de amigos y compañeros de Pons que no dudaron en recordar viejas anécdotas suyas y en donde se constataba una emoción profunda y contenida al mismo tiempo.

Pasaron, entre otros, a consolar a la familia expresidentes del Consell como Francesc Tutzó, Joan Huguet o Cristóbal Triay. Todos ellos destacaron la importancia de su figura política durante

el periodo de la Transición en la Isla.

Los compañeros del PSOE también arroparon a quien fue uno de sus pilares en la Isla. Acudieron al tanatorio el secretario general, Vicenç Tur, responsables del resto de agrupaciones locales e innumerables militantes de base.

Tampoco faltaron representantes del resto de formaciones políticas, sindicatos, entidades sociales y culturales. Cientos de personas acabaron pasando por el tanatorio para decir adiós a Tirso Pons.

JORGE BELLO

Calleu, en Tirso dorm, hem de fer feines

Deia dilluns en aquestes pàgines que no hi ha solitud més agra que tenir les mans buides d'aquelles mans que abans les omplien. No sabia dilluns que Tirso Pons moria diumenge, i que ens quedàvem amb les mans buides, i la solitud més agra. No el coneixia, no el vaig conèixer, només n'havia sentit a parlar, tantes vegades, com el punt de referència d'una esquerreta necessària, abans més que mai, i ara encara tan necessària. M'estimo més pensar que Tirso dorm, que dorm com dorm un fiet, profundament, sense temps.

Quan dorm el fiet, i és ara que dorm, sa mare encara cantusseja la cançó de bressol, i son pare el mira i es pregunta com és que fa un moment era tot energia i ara és tot repòs. Tirso Pons va fer moltes coses importants abans d'adormir-se. El fiet també en fa, de coses importants, abans de dormir. I ara vet aquí que tinc al

cap que els fonaments de la fecunda vida de Tirso Pons són unes arrels ben fermades en el món de la infància. Efectivament: hi ha una línia en la biografia d'aquest gran home que em diu que va estudiar magisteri i que va fer de mestre al Col·legi Nacional d'es Castell.

Feia de mestre! No sé quina és la importància d'aquest fet en el seu currículum, però tot repassant la biografia d'un Tirso polític puc imaginar-me un Tirso mestre de fiets i fietes. Puc imaginar-me que aquesta feina de mestre d'infància va marcar-li d'alguna manera el futur perquè ben prest va treballar en la creació del Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament de les Illes. És a dir, hi ha quelcom d'infantil i de mestre en les primeres passes d'aquest homenot que ara dorm.

Quan el fiet dorm, la mare aprofita per fer feines, i mira la motxilla per comprovar que tot

és a punt per a l'escola del dia següent, i revisa quaderns i carpetes per assegurar-se que els deures són fets i ben fets. Tirso dorm, és ben adormit, i llavors és hora de fer feines, és hora de repassar la motxilla que ens ha deixat, és hora de preguntar-nos quins són els deures que encara ningú no ha fet. Hem d'aprofitar que el mestre dorm, hem de fer feines en silenci, calleu, que la feina discreta és més efectiva.

Ara que el mestre dorm, el moment és oportú per preguntar-nos si tenim ben apresada la lliçó. Sembla que la tenim apresada, sí senyor, però també sembla que encara ens falta

d'aplicar-la a la vida que a cadascú li toca de viure. És una lliçó que cal aplicar a la vida particular de cadascú, però sobre tot, es-

la seva família, d'esquerres de tota la vida, i després va beure de les aigües igualment nutritives del magisteri. El que ens deixa és un magisteri impregnat d'aquests antecedents, i per això és tan valuós, i vet aquí que conser-va tota la vigència. Hem de fer feines amb aquest magisteri.

El mestre dorm com dorm un fiet, amb la consciència tranquil·la per una feia ben feta. Aquest és el secret: només la feina ben feta, els deures ben fets, ens donaran la magnífica serenor amb la qual dorm el fiet, amb la qual dormirà per sempre més aquest Tirso Pons, referència i bandera, model a seguir.

Tomàa de la Quadra, Borja Carreras-Moyssi, Ramón Sánchez Ramón y Tirso Pons, en el Ateneo de Maó. ■ Foto: TOLO MERCADAL

pecialment, a la vida del conjunt menorquí.

Puc imaginar-me que Tirso va beure de les aigües nutritives de